

»Stem paa Hagen!«

Overalt paa den lange Vej til Valgstedet fulgtes han af dette Vidnesbyrd om Folkets Tillid.

Der var jo ganske vist ogsaa slaaet Plakater op med Pastor Gaardbos Navn; men han bemærkede med Tilfredshed, at de ikke var saa lidt mindre end hans. De havde desuden en grim vissengrøn Farve, og det gjorde ham yderligere forhaabningsfuld. Højrekandidatens Plakater tog han sig slet ikke af. Det var en Straamand, som Partiet ikke selv tog alvorlig efter at Balduin Hansens Kandidatur var opgivet. Enslevs Modtræk havde vist sig rigtigt beregnet. De stille i Kresen, der her som andetsteds var Højres Haab, kunde ikke opskræmmes af Talemaaderne om Revolutionens Hydra, naar denne fremtraadte i Skikkelse af en Godsejer og Jægermester. Hvad Udfaldet saa vilde blive — mod Faren for en Overrumpling var man sikret.

Paa Markedspladsen i Jerve var Valgtribunen rejst mellem fire Flagmaster, og der var sort af Mennesker. Det var saa godt som udelukkende Landboere. En rolig og temmelig ligegyldig Mængde, der bakkede paa deres Piber og snakkede om Svinepriserne, mens det kongelige Brev blev oplæst.

Den langsommelige Valgkamp havde trættet ud. Man havde forlængst truffet sit Valg mellem Kandidaterne og var faldet til Ro. Nogen personlig Inter-